

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Forhandlingen er åbnet.

Nej, det er den ikke. Jeg konstaterer, at boligministeren ikke er til stede.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 10.35.

Mødet udsat kl. 10.28

Mødet genoptaget kl. 10.35

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Efter at vi er blevet fuldtallige ved denne sags behandling, idet ministeren er kommet til stede, genoptager vi behandlingen af lovforslag nr. L 165.

Jeg forstår til fulde, at man kan blive overrasket over, at behandlingen af de forudgående sager er gået så hurtigt, men bliver nok alligevel nødt til at gøre opmærksom på, at man rent faktisk skal være til stede i salen, når forhandlingen begynder, selv om jeg som sagt godt forstår den lidt specielle situation.

Forhandlingen genoptoges.

Svend Andersen (S):

I fremsættelsestalen siger boligministeren, at lovforslaget skal ses på baggrund af en henvendelse fra landbrugsorganisationerne og Realkreditrådet med ønske om dette forslag til ændringer. Men der står ikke noget om hvorfor. Hvad er årsagen til, at der skal ændres i en bestemmelse, som kun er et halvt år gammel? Det fremgår ikke af bemærkningerne, og der er heller ikke nogen vanskeligheder at se ved de nu-gældende ordninger, så jeg forstår ikke helt, hvad baggrunden er. Men det kan vi måske få opklaret.

Den første ændring gælder refinansieringsordningen. Da landbrugsforliget blev lavet – vi var jo af gode grunde ikke med – indeholdt forliget jo en refinansieringsordning, der bygger på jordbrugslån, og den del af forliget synes vi var udmærket. Derfor er vi noget forundrede over, at den nu skal ændres. Der blev faktisk sagt, hvordan midlerne fra restgældsregule-

ringsfonden skulle anvendes, og vi mener, at der var en meget rimelig og fornuftig balance i den rækkefølge, hvorefter de forskellige indskud skulle anvendes. Den ændres altså nu, således at landbrugets indskud får en bedre stilling, imod at placeringen af realkreditinstituttets indskud svækkes.

Vi mangler altså en begrundelse for, hvorfor det skal gøres. Landbrugsorganisationerne har ønsket at få denne bedre stilling, men hvorfor skal de have det, når der var en rimelig balance i sin tid?

Særlig kan jeg ikke forstå, hvorfor det skal laves lige nu, hvor regeringen er kommet med en afbureaukratiseringsplan. Det, der sker nu, er jo, at der skal oprettes en ny fond, en ny restlånepond; den gamle fond eksisterer kun for de gamle lån, og de nye lån skal der så nu oprettes en ny fond til. Det er ikke rigtig i tidens ånd, men lad os høre en god begrundelse for, at det skal gøres.

Den anden ændring er mere principiel. En af de ting, vi synes var gode i refinansieringsordningen, var som sagt brugen af jordbrugslån med afdragsbidrag og lav rente, som senere skal kompenseres med en stigende ydelse, der svarer til værdistigningen. Nu vil man altså ændre dette ved at indføre stående 30-årige lån, der efter 10 år kan omfinansieres, altså jordbrugslån i de første 10 år, som derefter kan omfinansieres til almindelige realkreditlån. Det betyder, at man tager fordelene ved at have et jordbrugslån, men når så tidspunktet kommer, hvor man skal betale lidt højere afdrag, vil man hellere betale renter, med mulighed for at få et skattefradrag.

Det er muligt, at disse forslag ikke er så store og vidtrækkende, men der skal i hvert fald gode argumenter til, for at vi kan finde dem fornuftige.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Folketinget besluttede ved lov nr. 374 af 6. juli 1988 at etablere en restgældsreguleringsfond for landbruget. Denne fond skulle sikre landmændene mod eventuelt valutakurstab i forbindelse med indfrielse af udlandslån. Det lovforslag, vi har til behandling her i dag, L 165, ændrer rækkefølgen for udlodning af restgældsreguleringsfondens midler og indeholder et forslag om adgang til at yde 10-årige stående jordbrugslån som alternativ til den nuværende